

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121200801
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121200801.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu A. S. W., W., so sídlom O., V. 5, H. XX XXX XXX, zastúpeného Y. J. W. so sídlom O., V. X proti žalovanej Q. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. I., M. R. B. XXX/XXD o zaplatenie 312,30 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 17Csp/9/2021-72 zo dňa 8. marca 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 50 eur za porušenie záväzku viazanosti spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 50 eur od 11.02.2018 do zaplatenia p o t v r d z u j e a vo výroku I. o zamietnutí žaloby žalobcu v časti o zaplatenie 185,80 eur ako zmluvnej pokuty za nevrátenie Scart kábla (dvoch) v sume 6 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie diaľkového ovládača (dvoch) v sume 20 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie koncového zariadenia (dvoch) v sume 100 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie smart karty (dvoch) v sume 39,80 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie zdrojového kábla (dvoch) v sume 20 eur, spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 185,80 eur od 11.02.2018 do zaplatenia ako aj v súvisiacom výroku II. o náhrade trov konania z r u š u j e a v tejto časti v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v celom rozsahu zamietol žalobu žalobcu /výrok I./ a rozhodol, že žalovanej sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva /výrok II./. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia 312,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 312,30 eur od 11.02.2018 do zaplatenia s tým, že žalovaná pohľadávka mu bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok z pôvodného veriteľa P. W., W.. /ďalej aj ako postupca/. Ten spolu so žalovanou uzavreli zmluvu o pripojení a poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXX. Jej predmetom bol záväzok postupcu zriadiť kampaň „SATELIT B. XXXX“ a poskytovať službu satelitnej televízie „W. Q.“ a „W. A. Z.“ v súlade s podmienkami uvedenými v tejto zmluve, v príslušných osobitných podmienkach vzťahujúcich sa na službu podľa tejto zmluvy, a to v osobitných podmienkach pre poskytovanie služieb satelitnej televízie, všeobecných podmienkach pre poskytovanie verejných služieb a cenníku pre poskytovanie služieb podniku, ako aj záväzok žalovanej riadne a včas platiť cenu za zariadenie a poskytovanie služieb podľa zvoleného programu a dodržiavať svoje povinnosti v súlade s touto zmluvou. Postupca v súlade so zmluvou poskytoval žalovanej aj ďalšie služby spočívajúce v nájme koncových zariadení (prvé zariadenie, druhé zariadenie), výpožičke Smart karty (2 ks), diaľkového ovládača (2 ks), zdrojového kábla (2 ks), Scart kábla (2 ks), ktoré žalovaná prebrala pri podpise zmluvy, ako aj inštalácii. Cena za poskytované služby bola stanovená podľa zmluvy v osobitných podmienkach pre poskytovanie služieb satelitnej televízie, všeobecných podmienkach pre poskytovanie verejných služieb a cenníku pre poskytovanie služieb postupcu. Za poskytnuté služby vystavil postupca žalovanej

faktúru č. XXXXXXXXXX na sumu 312,30 eur, v ktorej si postupca uplatnil o. i. aj pokutu pri predčasnom ukončení zmluvy. Pokuta zahŕňa jednak náklady postupcu na obstaranie zariadenia spolu s príslušenstvom a tiež náklady na vymáhanie, ktoré by postupcovi/žalobcovi nevznikli, ak by si žalovaná splnila svoju povinnosť vrátiť postupcovi jeho zariadenia, ktoré mala žalovaná k dispozícii len na dobu trvania zmluvy za účelom čerpania služieb. Žalovaná odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania žaloby neuhradila dlžnú sumu ani len čiastočne. Žalovaná sa k doručenej žalobe nevyjadřila.

2. Súd vykonal v spore dokazovanie, z ktorého zistil, že právny predchodca žalobcu - obchodná spoločnosť P. W., W. uzavrel so žalovanou dňa 26.01.2016 zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, ktorou sa zaviazal zriadiť a poskytovať služby žalovanej a žalovaná sa zaviazala tomuto platiť cenu a poplatky v zmysle zmluvy. Predmetom zmluvy je W. Q., služba satelitnej televízie - satelit maxi v cene 12,90 eur mesačne a W. A. Z. v cene 6 eur mesačne. Zároveň bol v zmluve dohodnutý prenájom HD W. (dvoch), aktivačný poplatok 26,50 eur jednorazovo, základná inštalácia technikom 50,- eur jednorazovo. Z akceptácie prijatého návrhu na zriadenie kampane „W. B. XXXX“ zo dňa 09.03.2016 vyplynulo, že dohodnutá doba viazanosti bola 24 mesiacov, pričom akciová cena s viazanosťou 24 mesiacov bola uvedená v sume 0 eur za aktiváciu STB a za inštaláciu technikom. Z preberacieho protokolu zo dňa 26.01.2016 vyplynulo, že žalovaná prebrala tam uvedené zariadenia (dve STB, dva kusy zdrojového kábla, dva diaľkové ovládače) a bola urobená inštalácia technikom. Podľa predloženého Cenníka pre poskytovanie verejných služieb ale aj podľa bodu 2 Záverečných ustanovení zmluvy bola dohodnutá pokuta za stratu, poškodenie alebo nevrátenie STB zariadenia 50 eur, pokuta za stratu, poškodenie alebo nevrátenie Smart karty 19,90 eur, za stratu, poškodenie alebo nevrátenie diaľkového ovládača 10 eur, za nevrátenie koncového zariadenia pokuta 10 eur, za nevrátenie Scart kábla 3 eurá. Faktúrou č. XXXXXXXXXX splatnou dňa 10.02.2018 právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanej aktivačný poplatok za STB sumu 26,50 eur, pokutu za nevrátenie Scart kábla (dvoch) v sume 6 eur, pokutu za nevrátenie diaľkového ovládača (dvoch) v sume 20 eur, pokutu za nevrátenie koncového zariadenia (dvoch) v sume 100 eur, pokutu za nevrátenie smart karty (dvoch) v sume 39,80 eur, pokutu za nevrátenie zdrojového kábla (dvoch) v sume 20 eur, pokutu za porušenie záväzku viazanosti v sume 50 eur a základnú inštaláciu technikom v sume 50 eur, teda celkovo 312,30 eur. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.04.2019 žalobca oznámil žalovanej, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.3.2019 došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 441,90 eur z právneho predchodcu žalobcu P. W., W.. na žalobcu. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok vyplynulo, že dňa 27.03.2019 uzavrel právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť P. W., W... ako postupca na jednej strane so žalobcom ako postupníkom na strane druhej túto zmluvu o postúpení pohľadávok, ktoré vznikli na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej medzi postupcom a zákazníkom. Pokusom o zmier zo dňa 13.11.2020 žalobca vyzval žalovanú, aby dlžnú sumu 610,25 eur zaplatila do 23.11.2020.

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 43 ods. 1, písm. a) a d) a ods. 2 písm. a), § 44 ods. 1 a ods. 8 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvorenia zmluvy a dodatku, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 a 2, § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 524 ods. 1 a 2, § 526 ods. 1, § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi právnym predchodcom a žalovanou bola dňa 26.01.2016 uzavretá podľa zákona o elektronických komunikáciách zmluva o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX, na základe ktorej sa strany dohodli, že žalovanej sa budú poskytovať vymedzené služby a žalovaná bude uhrádzať odplatu za poskytované služby. Jednalo sa o Základný balík W. Q. a W. A. Z.. Dňa 09.03.2016 postupca akceptoval prijatý návrh na zriadenie kampane „W. B. XXXX“ s dohodnutou 24 mesačnou viazanosťou. Predmetnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb, vrátane všetkých dojednaní s ňou súvisiacich, je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu. Predmetom sporu sú dva nezaplatené poplatky a šesť zmluvných pokút. V prípade poplatkov ide o aktivačný poplatok za STB v sume 26,50 eur a poplatok za inštaláciu technikom v sume 50 eur. Súd v tejto časti žalobu zamietol z toho dôvodu, že ako vyplýva z listinných dôkazov postupca akceptoval návrh, že poplatok za tieto dve služby sú pri viazanosťi 24 mesiacov 0 eur. Preto fakturácia týchto poplatkov vo faktúre splatnej dňa 10.02.2018 (po takmer dvoch rokoch od poskytnutia služby) a následne sa domáhanie týchto poplatkov je nedôvodné. Pokiaľ ide o posudzované zmluvné pokuty, tak päť z uplatnených zmluvných pokút bolo dohodnutých aj pre prípad nevrátenia jednotlivých zariadení, čo tvrdí

v žalobe samotný žalobca. Zo strany žalobcu však nebolo tvrdené, že by tieto jednotlivé komponenty, resp. zariadenia žalovaná odmietala žalobcovi, resp. postupcovi vrátiť, alebo, že by na to bola vyzvaná. Z obsahu spisu nevyplývalo a žalobca ani nijakým iným spôsobom netvrdil, že by žalobca (alebo postupca) žalovanú požiadal o vydanie - vrátenie poskytnutých komponentov. Bez toho, aby žalovaná ako spotrebiteľka bola vyzvaná na vrátenie zariadení a bez toho, aby bolo hodnoverným spôsobom zistené a konštatované, že tieto zariadenia nechce, alebo nemôže vrátiť, je účtovaná zmluvná pokuta, ktorá je v podstate núteným odpredajom predmetných zariadení žalovanej. Žalobca, resp. jeho právny predchodca si zvolil dojednanie o zmluvnej pokute postihujúcej zákazníka, čo môže navodzovať dojem, že jeho skutočným záujmom nebolo opätovne aj vec držať a nakladať s ňou, ale že tu bola len zvolená možnosť získania náhrady za takúto vec prostredníctvom inštitútu zmluvnej pokuty. Je potrebné uviesť, že žalovaná sa nestala vlastníčkou koncového zariadenia, a teda žalobca má právo kedykoľvek žiadať o vrátenie týchto zariadení, a aj z tohto dôvodu súd má za to, že by zaplatenie pokút za nevrátenie jednotlivých zariadení a súčasne ponechanie možnosti žalobcu kedykoľvek žiadať o ich vrátenie, bolo neprimerané a nespravodlivé. Na základe uvedeného súd vyhodnotil nárok na zmluvné pokuty ako nedôvodný. Neboli splnené ani základné predpoklady, za ktorých by žalobcovi vznikol nárok na tieto zmluvné pokuty. Nebolo totiž preukázané, že by k nevráteniu, strate alebo odcudzeniu zariadení došlo. Nakoniec ako vyplýva zo zmluvy, tak medzi účastníkmi zmluvy bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov, pričom zmluva bola uzatvorená dňa 26.01.2016 a faktúra za nevrátenie zariadení bola vyhotovená dňa 29.01.2018. Teda po dobe viazanosti. Vzhľadom na uvedené súd zamietol žalobu žalobcu v časti, ktorou sa domáhal vo vzťahu k žalovanej zaplatenia zmluvnej pokuty za nevrátenie Scart kábla (dvoch) v sume 6 eur, pokutu za nevrátenie diaľkového ovládača (dvoch) v sume 20 eur, pokutu za nevrátenie koncového zariadenia (dvoch) v sume 100 eur, pokutu za nevrátenie smart karty (dvoch) v sume 39,80 eur, pokutu za nevrátenie zdrojového kábla (dvoch) v sume 20 eur, teda celkovo v sume 185,80 eur. V rámci faktúry sa žalobca domáhal aj zaplatenia zmluvnej pokuty 50 eur za porušenie záväzku viazanosti. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, žalobca vôbec nepreukázal porušenie záväzku viazanosti zo strany žalovanej. A to napríklad nezaplatenou faktúrou za poskytnuté služby pred porušením záväzku viazanosti, výzvami postupcu na splnenie záväzku, odstúpením od zmluvy a pod.. Takisto absentujú základné tvrdenia žalobcu o tom, kedy a akým spôsobom k tomu malo dôjsť. Ani v tejto časti žaloby nebol splnený základný predpoklad pre vyhovieť žaloby v tejto časti.

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil podľa § 255 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/. Aj napriek tomu, že žalovaná bola v konaní plne úspešná, v dôsledku čoho by jej patrilo právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, súd vzal do úvahy to, že žalovanej v priebehu konania nevznikli žiadne trovy, nakoľko žalovaná bola v konaní úplne pasívna. To je dôvodom hodným osobitného zreteľa, a preto jej súd náhradu trov konania v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku do výroku I. o zamietnutí svojej žaloby v časti o zaplatenie 235,80 eur s príslušenstvom a do súvisiaceho výroku II. o náhrade trov konania podal včas odvolanie žalobca. Podľa neho rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca sa nestotožňuje s názorom súdu, že nemá nárok na zmluvnú pokutu za porušenie záväzku viazanosti vo výške 50 eur, nakoľko žalobca nepreukázal, že k porušeniu záväzku viazanosti zo strany žalovaného došlo. Zmluvná pokuta za porušenie záväzku viazanosti vo výške 50 € bola dojednaná v bode 7 písm. c) „Akceptácie prijatého návrhu na zriadenie kampane „W. B. XXXX“. Súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvádza, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že k porušeniu záväzku viazanosti došlo. Žalobca si v konaní si uplatnil len jednu faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu vo výške 312,30 eur so splatnosťou 10.02.2018. K porušeniu záväzku viazanosti však došlo omnoho skôr, nakoľko žalovaný nezaplatil žalobcom vystavené a splatné faktúry, ktoré nie sú predmetom tohto konania, nakoľko tieto faktúry v čase podania žalobného návrhu už boli premlčané. Tieto faktúry žalobca k odvolaniu priložil. Ďalej žalobca uviedol, že postupca odovzdal žalovanému zariadenia v súvislosti s poskytovaním verejných služieb. V rámci faktúry č. XXXXXXXXXXXX si postupca uplatnil pokutu za nevrátenie tam uvedených zariadení. Pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej postupcovi v dôsledku nevrátenia uvedených zariadení, ktoré postupca poskytol žalovanej na základe a po dobu trvania tejto zmluvy. Pokuta zahŕňa jednak náklady postupcu na obstaranie zariadenia spolu s príslušenstvom a tiež náklady na vymáhanie, ktoré by postupcovi/žalobcovi nevznikli, ak by si žalovaná splnila svoju povinnosť vrátiť postupcovi jeho zariadenia, ktoré mala k dispozícii len na dobu trvania zmluvy za účelom čerpania služieb. Žalobca v konaní tvrdil a tvrdí, že tieto zariadenia boli žalovanej riadne odovzdané a ona tieto postupcovi

nikdy nevrátila. Podľa názoru žalobcu ide o nesporné skutkové tvrdenie, že žalovaná predmetnými zariadeniami disponovala a využívala ich. Žalovaná využívala služby postupcu od roku 2016 až do roku 2018, čo by bez poskytnutia uvedených zariadení nebolo možné. Pre využívanie služieb postupcu je nevyhnuté mať k dispozícii všetky popísané zariadenia, ktoré boli bližšie špecifikované v žalobe. Žalobca má za to, že spôsob, akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute, je individuálne dojednanie zmluvnej pokuty, a to práve s ohľadom na to, že žalovaná mala možnosť vybrať si poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných služieb, k čomu je logicky napočítaná suma zmluvnej pokuty. Žalovaná nemusela od žalobcu odoberať akciové ceny, mohla bez viazanosti platiť ceny v zmysle cenníku žalobcu, avšak žalovaná sa rozhodla pre akciu na záväzok viazanosti, pričom je podľa názoru žalobcu na mieste, že si žalobca tieto služby zabezpečil z dôvodu návratnosti. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná porušila svoje povinnosti poskytnúť žalobcovi zmluvné dohodnuté protiplnenie, t.j. neuhrádzala faktúry vystavené za poskytnuté služby riadne a včas. Zároveň žalovaná uvedenú skutočnosť nijakým spôsobom nerozporovala. Súd však toto porušenie zmluvných povinností žalovanej nezohľadnil. Osobitne k zmluvnej pokute za nevrátenie poskytnutých zariadení žalobca poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej je nutné prihliadať na výšku dojednanej zmluvnej pokuty, povahu a význam zabezpečovanej povinnosti, ako aj na to, či porušením zmluvnej povinnosti vznikla druhej strane škoda a ak vznikla, aj na jej výšku. Podľa názoru žalobcu, sa súd s predmetnými otázkami dostatočným spôsobom nevysporiadal, zároveň ani neskúmal kedy došlo k porušeniu povinnosti zo strany žalovanej a či bola výška zmluvnej pokuty za nevrátenie zariadení, ktoré postupca žalovanému poskytol do dočasného užívania primeraná, pričom je podľa názoru žalobcu potrebné tieto skutočnosti posudzovať v každom prípade individuálne. Poukázal na časť IV. bodu 2 písm. g) Osobitných podmienok pre poskytovanie služieb satelitnej televízie (ďalej len „OP“): „Účastník má okrem práv a povinností uvedených vo Všeobecných podmienkach najmä: pri Službe satelitnej televízie povinnosť vrátiť Podniku po skončení využívania Služby zariadenia ním poskytnuté pre danú Službu-STB, Kartu a prípadne iné Podnikom požadované zariadenie, ktoré môže od Účastníka Podnik odôvodnene požadovať (ktoré sú vo vlastníctve Podniku). Účastník vráti zariadenia v lehote do 15 dní odo dňa zániku Zmluvy alebo odo dňa doručenia výzvy na vrátenie týchto zariadení podľa toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr.“ V zmysle uvedeného je zrejmé, že žalovaná bola povinná vrátiť do 15 dní odo dňa zániku Zmluvy zariadenia, čo však neurobila. V zmysle vyššie uvedeného má žalobca za to, že v konaní preukázal nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie záväzku viazanosti vo výške 50 eur a taktiež má žalobca za to, že preukázal aj nárok na zaplatenie zmluvných pokút za nevrátenie zariadení v celkovej výške 185,80 eur. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu o zaplatenie 235,80 eur, resp. ho zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

7. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku I. o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 50 eur za porušenie záväzku viazanosti spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 50 eur od 11.02.2018 do zaplatenia podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť a vo výroku I. o zamietnutí žaloby žalobcu v časti o zaplatenie 185,80 eur ako zmluvnej pokuty za nevrátenie Scart kábla (dvoch) v sume 6 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie diaľkového ovládača (dvoch) v sume 20 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie koncového zariadenia (dvoch) v sume 100 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie smart karty (dvoch) v sume 39,80 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie zdrojového kábla (dvoch) v sume 20 eur, spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 185,80 eur od 11.02.2018 do zaplatenia ako aj v súvisiacom výroku II. o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. c) zrušiť a v tejto časti vec vrátiť podľa § 391 ods. 1 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o zamietnutí žaloby žalobcu v časti o zaplatenie aktivačného poplatku za STB v sume 26,50 eur a poplatku za základnú inštaláciu technikom v sume 50,-eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 76,50 eur od 11.02.2018 do zaplatenia odvolaním žalobcu napadnutý nebol, v tejto časti je preto rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a odvolaním žalobcu nedotknutý /§ 367 ods. 2 CSP/.

9. Žalobca si podanou žalobou proti žalovanej uplatňuje právo na zaplatenie 312,30 eur, ktorú sumu je jeho právny predchodca vyfakturoval faktúrou č. XXXXXXXXXX splatnou dňa 10.02.2018 ako aktivačný poplatok za STB v sume 26,50 eur, pokutu za nevrátenie Scart kábla (dvoch) v sume 6 eur, pokutu za nevrátenie diaľkového ovládača (dvoch) v sume 20 eur, pokutu za nevrátenie koncového zariadenia (dvoch) v sume 100 eur, pokutu za nevrátenie smart karty (dvoch) v sume 39,80 eur, pokutu za nevrátenie zdrojového kábla (dvoch) v sume 20 eur, pokutu za porušenie záväzku viazanosti v sume 50 eur a

základnú inštaláciu technikom v sume 50 eur, teda celkovo 312,30 eur. V časti o zaplatenie aktivačného poplatku za STB v sume 26,50 eur a poplatku za základnú inštaláciu technikom v sume 50 eur je žaloba žalobcu právoplatne zamietnutá.

10. V časti o zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie záväzku viazanosti v sume 50 eur súd prvej inštancie svoj zamietavý rozsudok odôvodnil tým, že žalobca vôbec nepreukázal porušenie záväzku viazanosti zo strany žalovanej, napríklad nezaplatenou faktúrou za poskytnuté služby pred porušením záväzku viazanosti, výzvami postupcu na splnenie záväzku, odstúpením od zmluvy a pod., a takisto absentujú základné tvrdenia žalobcu o tom, kedy a akým spôsobom k tomu malo dôjsť. S uvedeným odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie sa odvolací súd po preskúmaní veci celkom stotožňuje. Žalobca si žalobou uplatnil zmluvnú pokutu za porušenie viazanosti v sume 50 eur, ktorá bola v zmluve uzatvorenej medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou dojednaná v bode 7 písm. c) „Akceptácie prijatého návrhu na zriadenie kampane „W. B. XXXX“ v znení dojednaní: „V prípade nedodržania 24 mesačnej viazanosti, t.j. v prípade ukončenia zmluvného vzťahu s Podnikom pred uplynutím doby viazanosti je Účastník povinný uhradiť Podniku odškodné, ktorého výška sa určí ako súčet sumy 50 EUR, ktorá predstavuje výšku zmluvnej pokuty pri predčasnom ukončení Zmluvy a rozdielu medzi akciovými cenami podľa bodu 3 a cenami za tie isté úkony, resp. služby podľa aktuálneho Cenníka.“. Žalobca, ktorý si žalobou na súde uplatňuje uvedenú zmluvnú pokutu za porušenie viazanosti má povinnosť tvrdenia, teda povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu /čl. 8, § 132 a § 150 ods. 1 CSP/ ako aj dôkaznú povinnosť vo vzťahu ku svojim tvrdeniam, teda povinnosť podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi - označiť alebo predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení /čl. 8 a § 132 CSP/. S ohľadom na uvedené zmluvné dojednanie žalobcom uplatnenej zmluvnej pokuty za porušenie viazanosti v sume 50 eur tak mal žalobca v spore povinnosť minimálne tvrdiť súdu na základe akých skutočností si uvedenú zmluvnú pokutu uplatňuje, teda ako bolo naplnená jej skutková podstata, konkrétne odkedy dokedy bola žalovaná viazaná zmluvou uzatvorenou s právnym predchodcom žalobcu a kedy a akým spôsobom došlo k porušeniu jej záväzku tejto viazanosti. Takéto skutkové tvrdenie mal žalobca sprevádzať predložením dôkazov alebo ich označením.

11. Žalobca v podanej žalobe a ani neskôr v priebehu sporu, až do vyhlásenie uznesenia o skončení dokazovania súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 08.03.2022 svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť vo vyššie uvedenom smere nespĺnil. Uplatnenie nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie viazanosti v sume 50 eur odôvodnil len poukazom na faktúru svojho právneho predchodcu č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 10.02.2018, ktorou bola táto zmluvná pokuta vyfaktúrovaná a potom len všeobecným odôvodnením, že pokuta predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej jeho právnemu predchodcovi v dôsledku porušenia záväzku viazanosti vzhľadom na zľavy, ktoré jeho právny predchodca žalovanej poskytol na základe zmluvy. Žalobca však neuviedol nič o tom, odkedy dokedy trvala viazosť zmluvy, kedy došlo k predčasnému ukončeniu zmluvy a na základe akých dôvodov, ktoré by mali spočívať v správaní sa žalovanej. Tiež nepredložil a ani neoznačil dôkazy na preukázanie takýchto tvrdení.

12. Uvedené pochybenie sa žalobca snaží sanovať v odvolacom konaní tvrdením o tom, že žalovaná porušila svoj záväzok viazanosti nezaplatením iných faktúr, ktoré jej vystavil jeho právny predchodca a ktorých sa ale nedomáha, pretože už sú premlčané. Tieto potom aj k svojmu odvolaniu priložil. Odhliadnuc od toho, že takéto skutkové tvrdenia žalobcu sú stále nedostatočné, pretože omeškanie žalovanej s platením vyfakturovanej ceny služieb nie je samo osebe porušením jej záväzku viazanosti / ak nebolo príčinou predčasného ukončenia zmluvy pred uplynutím doby viazanosti/, tak tieto skutkové tvrdenia žalobcu sprevádzané predložením dôkazov odvolací súd považuje za novotu v odvolacom konaní. Na uvedený dôkaz, ktorý je prostriedkom procesného útoku /§ 149 CSP/ a bol uplatnený žalobcom až po okamihu zákonnej koncentracii konania /vyhlásenie dokazovania súdom prvej inštancie za skončené - § 154 CSP/, by mohol odvolací súd prihliadať len za splnenia podmienok § 366 CSP, teda len ak sa a) sa týka procesných podmienok, b) sa týka vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť ním preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ho odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd však v tomto spore nezistil naplnenie žiadneho už uvedených dôvodov § 366 CSP pre použitie novôt zo strany žalobcu v odvolacom konaní. Keďže v spore nebola splnená žiadna zo zákonných podmienok, za splnenia ktorej by odvolací súd mohol prihliadnuť na novoty uplatnené žalobcom v jeho odvolaní, považuje odvolací súd skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie za úplný a správny a za rovnako správne považuje aj jeho právne posúdenie zo strany súdu prvej inštancie. Z toho hľadiska, keďže obstál záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca v spore neunesol bremeno tvrdenia a naň nadväzujúce dôkazné bremeno

ohľadne uplatneného nároku na zaplataenie zmluvnej pokuty za porušenie viazanosti v sume 50 eur, bolo správne, že súd prvej inštancie v tejto časti žalobu žalobcu zamietol.

13. Na druhej strane, pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na zaplataenie 185,80 eur ako zmluvnej pokuty za nevrátenie Scart kábla (dvoch) v sume 6 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie diaľkového ovládača (dvoch) v sume 20 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie koncového zariadenia (dvoch) v sume 100 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie smart karty (dvoch) v sume 39,80 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie zdrojového kábla (dvoch) v sume 20 eur, tak tu dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol podľa odvolacieho súdu, neobstoja.

14. Podľa odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie zo strany žalobcu nebolo tvrdené, že by tieto jednotlivé komponenty, resp. zariadenia žalovaná odmietala žalobcovi, resp. postupcovi vrátiť, alebo, že by na to bola vyzvaná. Bez toho, aby žalovaná ako spotrebiteľka bola vyzvaná na vrátenie zariadení a bez toho, aby bolo hodnoverným spôsobom zistené a konštatované, že tieto zariadenia nechce, alebo nemôže vrátiť, je účtovaná zmluvná pokuta, ktorá je v podstate núteným odpredajom predmetných zariadení žalovanej. Žalovaná sa nestala vlastníčkou koncového zariadenia a žalobca má právo kedykoľvek žiadať o vrátenie týchto zariadení. Zaplataenie pokút za nevrátenie jednotlivých zariadení a súčasne ponechanie možnosti žalobcu kedykoľvek žiadať o ich vrátenie, by bolo neprimerané a nespravodlivé.

15. Žalobca však v podanom odvolaní správne poukázal na časť IV. bodu 2 písm. g) Osobitných podmienok pre poskytovanie služieb satelitnej televízie /ktoré podmienky pripojil už k žalobe a ktoré súd prvej inštancie ako dôkaz v spore vykonal/, z ktorých vyplýva, že „Účastník má okrem práv a povinností uvedených vo Všeobecných podmienkach najmä: pri Službe satelitnej televízie povinnosť vrátiť Podniku po skončení využívania Služby zariadenia ním poskytnuté pre danú Službu-STB, Kartu a prípadne iné Podnikom požadované zariadenie, ktoré môže od Účastníka Podnik odôvodnene požadovať (ktoré sú vo vlastníctve Podniku). Účastník vráti zariadenia v lehote do 15 dní odo dňa zániku Zmluvy alebo odo dňa doručenia výzvy na vrátenie týchto zariadení podľa toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr.“. Z uvedeného dojednania je zrejmé, že žalovaná mala v rámci záväzkového vzťahu s právnym predchodcom žalobcu povinnosť po zániku zmluvy vrátiť všetky zariadenia, ktoré jej boli poskytnuté pre danú službu, a to v lehote 15 dní odo dňa zániku zmluvy alebo v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy na vrátenie týchto zariadení od právneho predchodcu žalobcu podľa toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr. Zmluvné dojednanie teda počíta aj s výzvou právneho predchodcu na vrátenie poskytnutých zariadení, ale nie ako podmienkou vzniku povinnosti žalovanej ale len ako s jednou z alternatív, ktoré sú významné pre určenie lehoty, do ktorej musí žalovaná svoju povinnosť vrátenia zariadení splniť. Ak by právny predchodca žalobcu žalovanú vyzval na vrátenie zariadení v lehote 15 dní od zániku zmluvy, žalovaná by bola povinná túto povinnosť splniť do 15 dní od takejto výzvy. Ak ale právny predchodca žalobcu sám nevyzval žalovanú na vrátenie poskytnutých zariadení alebo ju vyzval až po uplynutí lehoty 15 dní odo dňa zániku zmluvy, mala žalovaná povinnosť tieto zariadenia bez ďalšieho vrátiť v lehote 15 dní odo dňa zániku zmluvy. Súd prvej inštancie teda nesprávne usúdil, že na splnenie povinnosti žalovanej na vrátenie poskytnutých zariadení po zániku zmluvy bola potrebná osobitná výzva právneho predchodcu žalobcu, resp. žalobcu. Toto z obsahu záväzkového vzťahu, v ktorom je žalovaná viazaná povinnosťami, ktoré na seba dobrovoľne prevzala, nevyplýva. Rovnako nemá oporu v obsahu záväzkového vzťahu strán sporu ani v právnych predpisoch požiadavka súdu prvej inštancie, aby bolo v spore preukázané, že žalovaná tieto zariadenia nechce, alebo nemôže vrátiť. Právo právneho predchodcu žalobcu na zaplataenie zmluvnej pokuty za nevrátenie zariadení preto nemožno podmieňovať tým, že bude v spore preukázané, že žalovaná zariadenia nechce alebo nemôže vrátiť. Tiež nie je relevantné, že popri práve na zaplataenie takejto zmluvnej pokuty má žalobca, resp. jeho právny predchodca ako vlastníka právo na vydanie týchto zariadení - hnutelných vecí, ktoré boli žalovanej dané len do užívania na dobu trvania zmluvy. Takéto nároky, právo na zaplataenie zmluvnej pokuty a právo na vydanie vecí, majú odlišný právny základ /na jednej strane záväzkovoprávny titul na druhej strane vecnoprávny/ a môžu obstáť vedľa seba. Odvolací súd pritom nijako nespochybňuje možnosť, aby konajúci súd skúmal takúto zmluvnú pokutu z hľadiska jej primeranosti s poukazom na súbežne existujúci vecnoprávny nárok na vydanie vecí /§ 545a Občianskeho zákonníka/, resp. ak sa takáto zmluvná podmienka vyskytuje v spotrebiteľskej zmluve, aby ju skúmal z pohľadu jej prijateľnosti /§ 53 Občianskeho zákonníka/. Takýmto spôsobom však súd prvej inštancie nepostupoval a svoje zamietavé rozhodnutie takto neodôvodnil.

16. Na základe uvedených záverov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 50 eur za porušenie záväzku viazanosti spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 50 eur od 11.02.2018 do zaplatenia podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku I. o zamietnutí žaloby žalobcu v časti o zaplatenie 185,80 eur ako zmluvnej pokuty za nevrátenie Scart kábla (dvoch) v sume 6 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie diaľkového ovládača (dvoch) v sume 20 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie koncového zariadenia (dvoch) v sume 100 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie smart karty (dvoch) v sume 39,80 eur, zmluvnej pokuty za nevrátenie zdrojového kábla (dvoch) v sume 20 eur, spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 185,80 eur od 11.02.2018 do zaplatenia ako aj v súvisiacom výroku II. o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. c) potom rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a v tejto časti vec vrátil podľa § 391 ods. 1 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. V ďalšom konaní o uplatnenom nároku žalobcu na zaplatenie vyššie uvedenej sumy 185,80 eur s príslušenstvom bude úlohou súdu prvej inštancie zopakovať dokazovanie oboznámením príslušnej časti Osobitných podmienok pre poskytovanie služieb satelitnej televízie /časť IV. bodu 2 písm. g) a h)/, vziať zreteľ na nerozporované žalobné tvrdenie žalobcu, že žalovaná nesplnila svoju povinnosť vrátiť zariadenia jeho právnenému predchodcovi /viď. posledná veta 6. odseku žaloby žalobcu - „Postupca/ žalobca si pokutu uplatňuje ako kompenzáciu škody...“/ a skutočnosti takto zistené riadne po právnej stránke posúdiť s osobitným zreteľom na posúdenie prijateľnosti takejto zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, príp. i primeranosti výšky zmluvnej pokuty. Vo veci potom súd prvej inštancie opätovne rozhodne. Súčasne s rozhodnutím vo veci samej rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).